

SARAJLIJA MIDHAT PIRIJA

Elektroinstalater proizvođač talijanskog sladoleda

Bavio se mnogim poslovima, ali svjetsku slavu stekao je na proizvodnji italijanskih sladoleda • Nakon 33 godine provedene u Švedskoj razmišlja o povratku u Sarajevo

MALME - Čudni su putevi ljudski. Misliš malo će, a ono nikad kraja. Kad se 1965, kao dvadesetogodišnjak, Sarajlija **Midhat Pirija** otisnuo u bijeli svijet, nije ni slutio da će to potrajati do dana današnjeg.

Kao mladi čovjek koji je očekivao punu afirmaciju na poslu, pretrpio je na samom početku brojne nepravde. U Sarajevo su šezdesetih godina počeli dolaziti strani ljudi, a domaći su morali napuštati grad. Sve ga je to pogodilo i nije mogao otrpjeti, pa napušta rodnu Bosnu i uputi se za Švedsku. Posao je našao odmah, drugog dana po dolasku u Štokholm (tada je ova zemlja vapila za radnom snagom), a vrlo brzo je imao i po dva, tri posla odjednom. Naporno, ali za mladog Bosanca bi to normalno.

Sarajevski recepti

No, ni tada sve nije bilo lako, a presudno je bilo njegovo angažovanje i kvalitet. Stekao je povjerenje domaćina i svuda je bio rado viđen i kao čovjek i kao radnik. Ipak, Midhat je nakon nekoliko godina smogao snage i sa nešto zarađenog novca upustio se u privatne poslove. Kao VK elektroinstalater otvara vlastitu instalatersku firmu. Slučajno susreće **Oskara Njestu** iz Italije koji ga nagovara da počne praviti sladoled u Štokholmu, a nakon izvanrednog početnog uspjeha preseljava biznis u Malme. U elitnom i luksuznom trgovačkom centru ENKO

(sada Hansakompaniet), otvara slastičarnicu sa italijanskim sladoledima i postiže ponovo veliki uspjeh. Dnevno je imao više od 2.000 posjetilaca. Italijanski sladoled osvojio je Švedane. Ovo je bio pravi bum...

- Nakon montaže novih mašina iz Italije, vidio sam kako se pravi italijanski sladoled, pa sam dobio od njih visoku ocjenu i poziv da dođem na veliko

uspjeh sam ponovio još dva puta (1988. i 1997.), govori Midhat i pokazuje brojne isječke iz švedskih i italijanskih novina.

Zauvijek Bosanac

Već šest godina Midhat ima ekskluzivni lokal *Sladoled* usred najvećeg trgovačkog centra u južnoj Švedskoj "Centar Jug", koji se nalazi oko 25 km od Malmea

Sarajevo

svjetsko takmičenje koje se održavalo u italijanskom gradu Rimini. Sam sam napravio nekoliko recepta i to sve sa prirodnim sirovinama, što se veoma dopalo svima, te sam osvojio prvo mjesto 1985. godine. Bilo je ovo prvorazredno iznenađenje da jedan Bosanac iz Švedske bude prvak u italijanskom sladoledu i to usred Italije. Ovaj

(blizu Landskrune i Lunda). Radi veoma dobro i kvalitetno, svakodnevno opravdavajući renome koji je stekao, a mušterije to znaju i koriste...

Iako preokupiran poslom, ipak ni nakon trideset godina od odlaska nije mogao ostati ravnodušan na ono što se događalo u rodnoj Bosni i njegovom Sarajevu. Početak rata je pobudio emo-

cije u njemu i odmah se predano uključuje u sve humanitarne akcije i brojnim novčanim donacijama. Midhat Pirija nije zaboravio ni svoju staru raju i to u najkritičnijim momentima. Kada je bilo gotovo nemoguće, preko 'veza' šalje kolegama iz mladačkih dana novac sa izričitim željom da kao nekada okrenu zajedno jagnje.

Svakome od jarana posebno je poslao još po 300 DM. Društvo se okupilo u kafani *Bujrum*, a među njima bili su: Feko, Kljaja, Edo, Moto, Dinkalo, Vlatko, Boro, Nikicin sin Ivo i družili se uz pjsmu, pivu i jagnje. Usred rata njihov Midho ih nije zaboravio... Nije Midho zaboravio ni njih, ni rodbinu u Goraždu, ni one u Sarajevu, ni svoju Bosnu. Nije mogao a da se ne 'spusti' ponovo u Sarajevo. Vuklo ga je da vidi svoje najbliže, svoju raju. Ali pribojavao se na šta će sve naići nakon svih ovih ratnih godina.

Sa suprugom Marijom i sinom posjetio je jesenas Sarajavo. Sa zebnjom je iščekivao susret sa rodnim gradom. No, zadovoljno se vratio u Švedsku.

Sastanak s rajom

- Iznenađili su me ljudi. Uopšte ne pričaju o ratu. Mnogo su smireniji nego prije. Ne svađaju se. Ostale su sve tri nacije, rade zajedno i čini mi se čak se bolje slažu nego prije. Sreo sam Kljaju. U ratu je izgubio nogu, ali duhom je ostao onaj isti. Pun je života. Priprema se za novi biznis. I ostalo društvo

se okupilo. Počeli smo plakati, a prolaznici zastadoše. Mislili su da se nešto desilo, neko se povrijedio. Bilo je priče iz mladačkih dana. Duša mi se napunila.

Išli smo na stara mjesta: Koševo, Ilidžu, Vrelo Bosne i Igman. Na Igmanu ima još mina. Impresioniran sam i ponosan na svoje nekadašnje sugrađane. Bio sam zlatni donator na ZOI 84 i tada sam se sreo sa Mikulićem i Samaranom. Sada se *Zetra* gotovo obnovila, a ako se Sarajevo ponovo kandiduje za Olimpijadu, biću opet donator. Volio bih da Švedane odvedem na skijaške staze oko Sarajeva. Nadam se da će se to uskoro desiti, vidno uzbuđen kazuje Midhat.

Njegova raja ga nagovara da se vrati u Sarajevo i napravi bosanski sladoled. Raduje ga da su Sarajlije počele jesti sladoled i kad je malo hladnije.

- Nisam imao vremena da ozbiljnije razmislim o tome. Ali ću ponovo na proljeće doći. Sada je pravo vrijeme. Kasnije će biti teže, a bogami i skuplje, govori Midhat o svojim planovima u Sarajevu.

Kao čovjek koji je 33 godine izbivao iz svoje Bosne i koji je uspješan biznismen, ozbiljno razmišlja o povratku i na kraju svim prognanicima i izbjeglicama poručuje:

- Razmislite dobro o povratku. Bosna se sada razvija. Čovjek mora imati vlastite inicijative i ne treba biti pasivan. Bolje je biti svoj na svome i među svojim životi.

Miralem PERVIZOVIĆ